

Igény a korrekcióra

A Mezőgazdasági Szövetkezők és Termelők Országos Szövetsége (MOSZ) az év első hónapjaiban a teszők segítségével továbbképzést tartott a vállalkozások vezetőinek, szakembereinek. Ezeken a rendezvényeken a MOSZ vezetői és szakértői előadóként vettek részt. Évek óta így indul az év, Horváth Gábor, a MOSZ főttkára szerint nem véletlenül. Ezeken a fórumokon az információcsere és a konzultáció áll a középpontban: a MOSZ vezetőinek alkalma nyílik jobban megismerni a tagok problémáit, és a tagok közvetlenül adhatnak feladatokat az érdekképviseletnek. A továbbképzés elmaradhatatlan témái a földügyek és az aktuális támogatáspolitikai és szakmai kérdések.

Az év eleji továbbképzéseken a földszabályozás decemberi módosítása – amely januárban lépett hatályba – 2013 óta nem váltott ki hasonló mértékű érdeklődést, vagy – ha őszinték akarunk lenni – értetlenséget. A Györffy Balázs NAK-elnök, Jakab István Magosz-elnök és Font Sándor, az Országgyűlés mezőgazdasági bizottságának elnöke és az országgyűlési képviselő által jegyzett törvénymódosításról van szó. A módosítás több eleme is berzenkedést váltott ki, a teljesség igénye nélkül: a települési agrárbizottságok ügye, az önkormányzatok kizárása a döntésből, vagy a földár meghatározására irányuló kamarai ambíció.

A MOSZ a parlamenti szakaszban is részt vett a véleményezésben, de csak néhány javaslatát fogadták el. A főttkár ezúttal csak egy ágazatszakai, a szakmapolitikát érintő témára kívánta ráirányítani a nyilvánosság figyelmét: az országgyűlés első félévi munkatervében ugyan nem szerepel, de nyílt titok, hogy készül egy törvényjavaslat, amely többek között a termőföldet is érinti. Horváth Gábor szerint a legutóbbi módosítással nagymértékben sikerült rontani a legtöbb problémá-

val küzdő állattenyésztési ágazat, azon belül az állattenyésztésre vállalkozók pozícióját – ami szöges ellentétben áll az agrárkormányzat szándékával. Elvégre a tárca is szorgalmazza az agrárintenzitás, a hozzáadott érték, a hatékonyság növelését, amivel a teljes agrárszakma egyet is ért. Feltehetően, hogy a Magosz, a NAK és a mezőgazdasági bizottság is ezen az állásponton van.

A főttkár szerint biztosan csak szakmai hiba lehet, hogy a húsmarhatartóktól elvették a szántó művelésű földek előbérleti és elővásárlási jogát, elvégre a magyarországi gyepviszonyok között ennek az állatnak a takarmányát gyakran fél éven keresztül csak szántón lehet meg-

termelni, és nem lehet eltekinteni a hizlalás abrakigényétől sem. Ugyancsak nehéz agrárpolitikai érveléssel megindokolni, hogy az állattenyésztőknek miért írták elő, hogy „nyilvántartásba vett takarmány-vállalkozásnak minősüljenek”. Először is, ez egy újabb bürokratikus előírás, amelyeket nem szaporítani, hanem inkább ritkítani kellene. Másodsor végrehajthatatlan, mert ez az új előírás nem vonatkozik minden takarmányvállalkozóra. Ha a cél az állattartóknak korábban biztosított előjogok elvétele volt, az Horváth Gábor szerint nemcsak, hogy nem korrekt, hanem konkrétan agrárpolitikai károkozás.

Az állattenyésztők nehézségei nem mérhetők a növénytermesztőkéhez, mégis az utóbbiak javára billentték a mérleg nyelvét. Az uniós támogatási rendszer az abrakfogyasztókat különösen mostohán kezeli, és még a nemzeti támogatások, ösztönzők alkalmazása is rendkívül korlátozott. Áttételesen hat ugyan, de ilyen ösztönző a földtörvény, amely a növénytermeléshez kapott támogatások üzemi szinten történő konvertálását tartalmazza az állattenyésztés fenntartása érdekében. A nyugateurópai mezőgazdasági üzemek többségében nemcsak

az állattenyésztés növeli a hozzáadott értéket, hanem a feldolgozás is. A falu népeségmegtartó képessége, a lakosság hazai élelmiszerekkel történő ellátása, a magyar mezőgazdaság nemzetgazdasági produktuma, az ország érdekei mind-mind azt kívánják, hogy új támogatási kedvezményeket találjanak ki az ágazat képviselői és az agrárpolitikusok az állattenyésztők számára.

Horváth Gábor megszólalásának tehát alapvetően az a célja, hogy rávilágítson a hirtelenjében végigvitt törvénymódosítás kijavításának a szükségességére. A teljes képhez viszont a vetőmagtermesztők által felvetett, az őket általánosságban érintő problémákat is említeni kell, bár ezúttal részletes kifejtés nélkül. A fő probléma az, hogy az új szabályokat nem lehet alkalmazni! A fogalmak nem egyeznek a szakmai törvényekben megjelentekkel, és a korlátozó előírások nem élet-szerűek. A legkritikusabb kérdés itt is az, hogy a vetőmagszakma szereplői közül kinek a javát akarta szolgálni a módosítás. A most hatályos törvény a szaporítóanyag-előállítónak biztosít kedvezményeket, előjogokat. Talán célszerű lenne belátni, hogy itt is előállt egy korrekciós igény, mondta végezetül Horváth Gábor.

H. GY.

Állatállomány, ezer darab						
Megnevezés	2017. december			2018. december		
	Gazdasági szervezet	Egyéni gazdaság	Összesen	Gazdasági szervezet	Egyéni gazdaság	Összesen
Szarvasmarha	521,2	348,6	869,7	515,8	369	884,8
Ebből tehén	233,7	161	394,7	231,5	171,3	402,8
Sertés	2 201,7	668,3	2 870,0	2 297,1	574,5	2 871,6
Ebből anyakoca	133,4	38,2	171,5	144,4	33,5	177,9
Juh	147,9	998,4	1 146,3	152,1	956,8	1 108,8
Tyúk	21 200	10 643,9	31 844	20 899,9	9 757,8	30 657,7

Forrás: KSH